

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Synopsis Magnalium Divi Josephi

Ignatius <a Sancto Francisco>

Leodii, 1684

Sect. 4. An ergo nullus omninò in utero sanctificatus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38500

utero, de ventre Matris meatus Protector meus. De D. Paulo Apostolo, quia ille de se dicit ad Galat. cap. i. v. 15. *Cum autem placuit ei qui me segregavit ex utero Matris mee.* De Jobo quia ille de se dicit cap. 31. *Ab infantiâ meâ crevit mecum miseratio, & de utero Matris mee egressa est mecum.* Nam quoad primum: dicitur Sampson Nazareus ex utero Matris suæ, non quod ibi sanctificatus sit, sed, ut bene textum ponderanti patebit, eò quod etiam ipsa Mater ejus eo gravida, jubente Deo prohibita sit uti illis quæ prohibebantur Nazareis, ne filius ejus Sampson eam fugendo, succum ex vino, vel sicerâ, quæ Nazareis à Deo prohibita leguntur provenientem sugeret, ut sic excellenter Nazareus ostenderetur, non autem ut sanctificatus in utero probaretur: Quoad secundum, Respondeo primò, vel hoc debet intelligi de beneficio naturali ex quo tamen resultat etiam supernaturale, ut vult Dionysius Carthusianus & alii in illum locum, quia nimirum nisi Deus conservaret infantem ab utero & deinceps, non evaderet pericula quæ undique occurrunt, & quæ nimis longum esse retexere.

XXII. Respondeo secundò cum nostro P. Michaële à Bononiâ vulgò Incognito in psalmos hunc locum ad litteram sic debere explicari, *In te confirmatus sum ex utero:* id est quod sim in gratiâ tuâ in eâque ita perseverem, ut in eâ moriar, hoc ô mi Deus! habeo à te & prædestinatione tuâ, quæ non potuit non esse gratuita, quandoquidem fuerit antequam utero materno egrederer, & inter homines homo apparerem: atque adeò antequam quidquam mereri possem.

XXIII. Confirmatur hæc ut primarii Psalmodum Interpretis ita humillimi explicatio: Nam verbum illud *confirmatus* si ad litteram accipias, non significat simpliciter sanctificationem, sed in sanctitate confirmationem, nec hanc adhuc strictè, sed tantum ut significat perseverantiam in illâ quâ ab egressu ex utero matris, quando scilicet circumcisus est, accepit: Nam manifestum est Davidem in gratiâ, quam in egressu ex utero dum circumcisus est accepit, non semper stetit, lapsus est enim, Scrip-

turâ attestante, in adulterium & homicidium & alia peccata: intelligitur ergo illud verbum, *In te confirmatus sum*, de gratiâ illa perseverantiæ finalis de quâ noster Incognitus ibi.

Quoad tertium: nihil aliud vult ibi XXIV. Apostolus nisi se ab utero & ante ullum meritum suum per Dei misericordiam prædestinatum, electum, segregatum (quæ omnia sunt Synonyma) ut ei Deus post illa sua demerita quæ ibi dinumerat, revelaret filium suum, & faceret tandem ex persecutore Apostolum, ut eundem Christum aliis evangelizaret, & annuntiaret: ita Divus Ambrosius, D. Anselmus & Theophylactus, quæ si significarent sanctificatum in utero, omnes prædestinati ante prævisa merita (quos ego censeo prædestinatos insigniter) possent dici sanctificati in utero. Cum ergo hoc consequens esset nimis absurdum, imò heterodoxum, illud ex quo hoc sequeretur non est admittendum.

Quoad quartum Respondeo cum XXV. Divo Thomâ 3. part. quæst. 27. art. 6. ad 3. miseratio de qua loquitur Job non significat virtutem infusam, sed quandam inclinationem naturalem ad actus istius virtutis, eodem modo quo illud Ecclesiastici cap. 1. *Initium sapientiæ timor Domini & cum fidelibus in vulvâ concreatus est.* Hoc enim debet accipi secundum quod aliqui ex naturali dispositione, atque ingenitâ indole, apti sunt, & inchoationem aliquam habent ad Dei timorem.

SECTIO IV.

An ergo nullus omninò in utero sanctificatus?

XXVI. **E**T si nulla sit difficultas, apud benè sensatos, quod quamvis nulli essent alii de factò in utero sanctificati, posset tamen adhuc fieri quod in Divo Josepho tot essent rationes, adeoque relevantes, ut propter illas id illi privilegii denegari non posset: quemadmodum Divæ Deiparæ non potest negari præservatio à peccato originali, esto nihil de hoc inveniatur in Scripturâ, vel ullum produci possit ex illâ ejusmo-

Synopsis

Ingratitudo
D.
Josephus
SV
an

eiusmodi præservationis exemplum: quia tamen argumentum quod à sanctificatis aliis trahitur à Doëtoribus ad D. Iosephum tanquam à minori ad majus, non est leve aut contemnendum, ideò postquam tot & tantos sanctificatorum classi à nonnullis assertos ab eà exclusimus Sectione præcedenti, opereretur duxi operosius inquirere, an nulli sint omninò in utero sanctificati?

XXVII. D. Augustinus tom. 2. epist. 57. quæ est ad Dardanum videtur negare, quia ibi ut adhuc diximus supra num. 14 dubitat etiam de Jeremiâ Propheta, & de D. Joanne Baptistâ, an hoc privilegio donati fuerint: De quibus duobus, exclusis aliis, restare videtur difficultas. Et quidem D. Augustinus, ubi supra ratione quâdam in speciem plausibili contra istorum duorum & omnium in utero sanctificationem argumentatur hoc modo: Quia sanctificatio quâ homo efficitur templum Dei non nisi renatorum est: Nemo autem potest renasci nisi prius natus fuerit, ergo nemo prius sanctificatur quàm utero nascatur.

XXVIII. Verùm argumentum illud D. Augustini etsi valeat ad probandum neminem secundum communem legem sanctificari nisi jam natum ex utero, non tamen ad probandum neminem posse in utero sanctificari ex privilegio, quamvis enim hi, inquit D. Thomas 3. part. quæst. 68. art. 11. ad 1. necdum prodierint in lucem, ut cum aliis hominibus vitam ducant, sicquæ non possint subijci actioni hominum, ut per eorum ministerium Sacramenta recipiant ad salutem, possunt tamen subijci operationi Dei apud quem verè vivunt, ut quodam gratiæ privilegio sanctificentur.

XXIX. Igitur licet concederemus neminem sanctificari nisi per regenerationem, nec regenerari sive renasci posse quemquam qui prius non sit natus, ut vult in argumento D. Augustinus: Attramen nasci aliquis etiam dicitur, quamvis ex utero non sit egressus, ut patet ex Scripturâ Matth. cap. 1. de Christo Domino, de quo solum in Virginis utero concepto dicit Angelus Divo Iosepho. *Ioseph noli timere accipere Mariam conjugem tuam, quod enim ex eâ natum est de spiritu sancto est.* Quia nimirum

puer accipit vitam in utero Matris, ibique verissimè vivit. Datur ergò duplex nativitas, una in utero, altera ex utero: atque ita qui in utero jam natus est, etiam in utero renasci potest, non quidem ut ille qui natus est ex utero, per operationem hominis seu Baptismum, sed ut vivens apud Deum, qui huic legi Sacramentorum potentiam suam non alligavit, ut non possit per se quod potest per illa, quando & cum quibus voluerit.

Dico ergo certum est Hieremiam Prophetam, & D. Joannem Baptistam fuisse in utero sanctificatos: de hoc nullus est relictus ambigendi locus: Scriptura enim est nimis clara & expressa pro utroque. Pro Hieremiâ namque sic ait: *Priusquam te formarem in utero novi te, & antequam exires de vulvâ sanctificavi te.* Jerem. c. 1. Pro D. Joanne Baptistâ verò Luc. cap. 1. *Spiritu Sancto replebitur adhuc ex utero Matris sue.* Quid clarius? quid expressius? Pro hæc non citò Authores, quia est ita communis omnium Patrum, Doëtorum, Interpretum & fidelium, ut vix ullum sciam præter D. Augustinum qui de illis dubitet: imò cum tempore Divi Augustini maximè urgerent Pelagiani qui negabant peccatum originale, & docebant homines nasci immaculatos, ut monuimus hic supra: Probabile est D. Augustinum ita docuisse, non quod ita sentiret, sed ut ostenderet quàm maximè ab illâ nefariâ hæresi recedendum.

Sed sive ita censuerit D. Augustinus, sive non, respõderi possit ad istas Scripturas, illas convenienter intelligi non de sanctificatione reipsâ, sed secundum Dei prædestinationem: ut sit sensus quod Jeremias antequam exiret de vulvâ prædestinatus fuerit ut esset Sanctus: & Joannes ut repletur Spiritu Sancto.

Sed contra hanc explicationem audiendus D. Bernardus epist. 154. paulò post init. ubi nostram sententiam defendit his verbis. *Jeremia dictum est, Priusquam te formarem in utero novi te, & antequam exires de vulvâ sanctificavi te. Quàm pulchrè inter figuratorem in utero, & parturitionem ex utero Divinum distinxit oraculum: ut illam*

sanctum præcognitam, istam & Sanctitatis munere præornatam ostenderes, ne quis Prophetæ prærogativam de solâ præscientiâ seu prædestinatione putaverit æstimandam. Ita de Jeremiâ D. Bernardus. Cujus argumentum ita reducitur: Cùm in illis verbis, *Præquam te formarem in utero novi te*, significetur præscientia, seu prædestinatio istius Prophetæ, procul dubio in eo quod sequitur, *Et antequam exires de vulvâ sanctificavi te*. Aliud quàm Prædestinatio seu præscientia illa intelligitur, ergo sanctificatio ipsius reipsâ: quid apertius?

XXXIII. Tum deinde Bernardus à Jeremiâ Prophetâ progrediens ad D. Joannem Baptistam sic prosequitur. *Eslo tamen ut hoc de Jeremiâ concedamus, quid respondetur de Joanne Baptistâ: quem Angelus pronuntiavit Spiritu Sancto repletum iri adhuc in utero Matris suæ? Prorsus hoc ad prædestinationem præscientiamve referri posse non arbitror: verba nempe Angelus (sicut ipse prædixit) completa absque dubio sunt in tempore: & quem prælocutus est Spiritu Sancto replendum, non est fas credere non repletum, idq. loco & tempore quo prædixit. Certissimè autem Sanctus Spiritus quem replevit sanctificavit.*

XXXIV. Sed quid his immotor Sanctæ Ecclesiæ (quæ columna est & firmamentum veritatis, & cujus sensus omnibus prævalet) præcepto festum Nativitatis Sancti Joannis Baptistæ solemnissimè celebratur, ita ut teste D. Augustino isto die tres Missæ antiquitus celebrarentur, ergo D. Joannes Baptista in suâ Nativitate Sanctus extitit: ex eo namque Ecclesia aliorum Sanctorum celebrat mortem non Nativitatem; quia illos die mortis, non verò Nativitatis, Sanctus fuisse existimat: ergo D. Joannis ortum celebrat, quia illum Sanctum fuisse credit. Validissimum est hoc argumentum, quia non sine magnæ periculo censura, aut gravi Ecclesiæ offensione asserti potest, Ecclesiam in festorum celebratione errare posse. Cùm autem illam non errare in illorum celebratione, pendeat ex eo quod tale festum verè sit sanctum & veneratione dignum, quod non esset, si ejus objectum esset non sanctum & in peccato; nullo pacto licet dubitare Nativita-

tem Sancti Joannis Baptistæ ab Ecclesiâ semper celebratam non fuisse sanctam.

Eodem modo ex celebratione Nativitatis Beatæ Virginis colligit Sanctus Bernardus natam Sanctam epist. 174. in initio. *Sei & ortum Virginis*, inquit, *didici ab Ecclesiâ inabitanter habere festivum atque sanctum, firmissimè cum Ecclesiâ sentiens in utero accepisse ut Sancta prodiret*. Vide etiam in hanc rem P. Valquez 3. part. disp. 114. cap. 2. & nostrum Franciscum Bonæ spei tom. 4. tract. 2. disput. 12. de peccato orig. dub. 5. ad finem in Appendice.

SECTIO V.

Sanctus Iosephus fuit in utero Sanctificatus.

XXXV. **I**N mundi hujus aspectabilis opificio nonne hoc inter admirabilia mirandum, quod terra creatur inanità & vacua sine plantis; Cælum rudè sine Planetis, lux etiã ipsa imperfecta sine radiis, quarto enim tantum die creatus est Sol, à quo perfectio luminis omnis. Aqua verò sola, obiectante gravissimo & antiquissimo Doctore Tertulliano lib. de Baptismo, statim ab initio cum totius suæ plenitudine perfectionis producit? Hujus differentie causam si ab illo requiris? redit illam sic ille tibi: *Solus liquor*, inquit, *semper materia perfecta, læta simplex, de suo pura, dignum Dei vectaculum subiebat*. Hoc ille non minùs subtilitè quàm benè. Etenim Genes. cap. 1. versu 2. *Spiritus Domini ferebatur super aquas* Quare verò a quam solam, ex eo quod futura erat Divini sedes Spiritus, voluit Deus statim ab initio creationis suæ esse cum totâ suâ perfectione? nisi ut per hoc symbolum intelligeremus quod si res ita se haberet in corporalibus, quanto majori ratione in spiritalibus?

Ergo si hæc collectio non incepta est, sequitur quod inter omnes creaturas illæ ab initio & quàm primùm gratiæ plenitudinem acceperint; quæ probantur fuisse Dei hominis (qui fons est indefectibilis omnium gratiarum) vectaculum.

S

glucis

Synopsis

magnum
D.
Iosephi
SV
an